



Kommuner
m/ myndighet til å håndheve
stans- og parkeringsbestemmelser

Håndheving av stans- og parkeringsbestemmelser - 1) ansattes krav på å få tilfredsstillende opplæring - 2) håndheving i hele kommunen

Ansattes krav på å få tilfredsstillende opplæring

Ved at kommunen har blitt tildelt myndighet til å håndheve de offentlige stans- og parkeringsbestemmelsene, har kommunen ifølge § 18 i forskrift av 1. oktober 1993 nr 921 om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr også påtatt seg et ansvar for å gi tilfredsstillende opplæring til personell som har arbeid i tilknytning til denne myndigheten. Dette gjelder både for personell tilknyttet selve håndhevingen og klagebehandlingen.

Uttrykket "tilfredsstillende opplæring" åpner rom for skjønn, og det er derfor fra enkelte hold blitt reist spørsmål om hva begrepet innebærer. Norges kommunale parkeringsforening har også reist spørsmålet om det bør settes krav om obligatorisk opplæring med et bestemt innhold. Vegdirektoratet har for Samferdselsdepartementet foretatt en undersøkelse om dagens opplæring. Departementet har etter dette kommet til at det nå ikke er aktuelt å stille slike krav. Det er på denne bakgrunn allikevel ønskelig å presisere hvilke krav som Samferdselsdepartementet og Vegdirektoratet synes er naturlig å stille til slikt personell.

Tilfredsstillende opplæring må innebære at personellet har fått inngående kunnskap om stans- og parkeringsregulerende bestemmelser. Dette innebærer god kunnskap om slike bestemmelser i vegtrafikklov, trafikkregler, skiltforskrifter, forskrift om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr og forskrift om parkering for forflytningshemmede. I tillegg kreves det god kunnskap om bl.a. vegtrafikkloven generelt, forvaltningsloven, offentlighetsloven og publikumsbehandling.

Det er vanskelig å komme med nærmere presiseringer av innholdet i selve opplæringen. Omfanget av hva som kreves av opplæring vil kunne være forskjellig på større steder i forhold til mindre steder. Det essensielle er at det gis en opplæring som medfører at personellet kan håndheve parkeringsbestemmelsene på en forsvarlig måte.

Håndheving i hele kommunen

I henhold til forskriftens § 18 forutsettes det også at håndhevingen skal skje i hele kommunen og i et slikt omfang at det eksisterer en reell oppdagelsesrisiko. Håndhevingen skal skje i det omfang som er nødvendig både av hensyn til framkommelighet, trafikksikkerhet og et best mulig lokalmiljø og skal derved gjelde

alle typer stans- og parkeringsovertredelser som kan medføre gebyr etter forskriftens § 14 eller tilleggsavgift etter § 13.

Ovennevnte regler er landsdekkende og det kan ikke utarbeides lokale parkeringsforskrifter som er i strid med disse. Det vil derfor for den enkelte kommune være unødvendig å utarbeide egne retningslinjer for praktiseringen av forskriften. Sentralt gitte forarbeider og kommentarer samt rettspraksis vil tross alt være bindende for hvordan vegtrafikklovgivningen skal praktiseres.

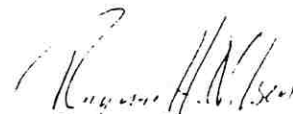
På bakgrunn av ovennevnte vil det derfor ikke være riktig at f.eks kommunestyret binder parkeringsetaten til kun å håndheve kontrollfunksjonen ved direkte henvendelse fra publikum om feilparkerte kjøretøy utenfor bykjernen. Mangelfull håndheving vil kunne medføre dårlig trafiksikkerhet, framkommelighet og/eller miljø på de steder hvor folk av en eller annen grunn ikke tar initiativ/blir presset til ikke å ta kontakt med parkeringsetaten. Det vil derfor være nødvendig med egne kontroller for å holde orden på parkeringen. Dersom det er områder der mer parkering kan tillates uten problemer, bør en heller vurdere å endre skiltreguleringen enn å ha mangelfull håndheving.

Trafikkavdelingen

Med hilsen



Nils Erik Bogsrud
trafikkdirektør



Ragnar H. Nilsen

Kopi: Samferdselsdepartementet (ref 96/289 602.3).

Norges kommunal parkeringsforening, Nedre Slottsgate 8, 0157 OSLO.

HG/SE